

VIEENAC

ZABAVI I POUČI.

U Zagrebu 23. lipnja 1877.

Br. 25.

Izlazi svake subote na dva arka. — Godišnja cijena 6 for.; poštom i domaćim u kuću 7 for.
Bukopisi se ne vraćaju.

God. IX.

Bugarska majka.

Po bugarskoj pjesmi I. Vazova.

Ah moj stranče milostivi,
Bog te l' posla među nas,
Hude muke oganj živi
Da ti javim ovaj čas?

Gle nam jade teške toli,
Suze teći kao grād,
Kako bolnih, kako golih
Davi nas taj ljuti glad.

Imah majka djecu troju,
— Andjeliće mišljah zriet —
Imah liepu kćerku svoju,
Milu kao majski cviet.

Imah krov i kuću tudi,
Bilo barem, živjet gdje;
Utjehom mi bješe trudi,
Moja djeca — blago sve!

Ali dodje porod pakla,
Ja to vidjeh, stranče, ah!
Kako vrag mi djecu zakla,
Kako dom moj bude prah.

Sama, biedna tude živim,
Zahman tražim jedna hljeb;
Da sam živa, još se divim,
Gdje taj crni zieva greb.

Ti u naše dodje strane,
— Pošten ti je obraz tvoj, —
Oh za ove ljute rane
Ima l' liek, zar ima koj?

Stranče moj, što dodje simo,
Misle l' drugdje a o nas?
A tih muka, što trpimo,
Ima l' toga i u vas?

Je l' u tebe kćerka mlada,
Koja, kako gledah ja,
Mrtva u krv svoju pada?
Jesi l' imo poroda?

Djecu svoju zar izgubi,
Ko što ja u jedan čas?
Kako l' zmijski jedu zubi
Srđce majke, gle, pri nas!

Tamo, gdje je danas radost,
Sutra da je plač i strah?
Gdje imetak, dom i mladost,
Za tren da je pepeo, prah?

Ima l' tamo, koji hara,
Krvlju kalja božji hram?
Pliena tražeć sve obara;
I u sela baca plam?

Koj će bolne u grob sgazit?
Žive starce koj će peć?
Trudne majke proburazit?
Ne rodjenu djecu sjeć?

U tudjini ima l' jada,
Kakvi more evo nas?
Stranče dragi, reci sada,
Turaka je l' i kod vas?

Hajdukova draga.

Izorna pripoviest od Ferde Becića. (Fedora Brestova.)

(Dalje.)

Nikola ode, a jedna Anka, ne mogući si više težku bol suspregnuti, sruši se na kanapet i uze ljuto plakati krijuć si rubcem razžareno lice. Tetka Mara i Filip uzeše ju milovati i tješiti, ali poručnik Rade bijaše manje

nježan od njih te progovori glasno: — A šta plaćete, Anko — nije li vam možda pravo, što se je sve tako sbilo? — Ili bi vi sad voljeli sjediti uz pretrpani stol kraj mojeg otca uz pjevanje svatova i svirku veselih